

способу життя. Дитина з БА може досягати успіхів у спорті, як і практично здорові діти. Яскравим прикладом цього є високі спортивні досягнення спортсменів-астматиків.

З літературних джерел встановлено, що особливо великих досягнень у спорті хворими на БА досягнуто у плаванні. Так, абсолютним рекордсменом серед плавців, які хворіють на астму і здобули Олімпійські медалі є Марк Спіц (2 золоті медалі у Мехіко, 1968р., 7 медалей у Мюнхені, 1972 р.). До багаторазових олімпійських медалістів належать Еймі ван Дукен і Ліз Макайнте. Серед німецьких плавців – чемпіон світу і неодноразовий володар Кубка світу Крістіан Келлер. Усі вони були хворі на БА до початку спортивної кар'єри. Серед спортсменів – астматиків такі відомі атлети як: легкоатлетка Джескі Джоїнер-Керсі (срібний призер Олімпійських ігор 1984р., дворазова Олімпійська чемпіонка 1988 р. і чемпіонка 1992 р.), яка страждала з 1983 року на порушення функції дихальної системи, після обстеження її діагностували БА; Білл Кох – один з сильніших американських лижників; метательниця спису – Карін Сміт; учасниця 4-х олімпіад, володарка 3-х золотих і 1-ї срібної медалі на Олімпійських Іграх в Лос-Анджелесі – Ненсі Хогсхед.

Отже, при виборі спортивної спеціалізації дитині, хворій на бронхіальну астму потрібно враховувати власні уподобання, відсутність можливості контакту дитини з алергеном та наявність контролю за станом дитини під час занять.

ПРОБЛЕМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ УЧНІВ ІЗ СТАТИЧНИМИ ДЕФОРМАЦІЯМИ ХРЕБТА (за даними літератури)

ЮЛІЯ КЛИМЕНКО

Слов'янський державний педагогічний університет

Здобуття людиною повноцінної освіти та набуття доступного фаху є важливим чинником у житті кожної особистості, а для молоді з різними порушеннями в стані здоров'я, в тому числі і з вадами функціонального стану хребта, ця проблема актуальна.

Ретроспективний аналіз літературних джерел, із результатами фундаментальних досліджень та наукових даних, передового досвіду в галузі сучасної ортопедії, педіатрії, фізичної реабілітації, адаптивного фізичного виховання свідчать про увагу до зазначених питань з боку значної кількості фахівців [3,4].

Актуальність проблеми корекції фізичного і пісічного розвитку учнів зі статичними деформаціями хребта визначається насамперед тим, що різноманітні форми статичних деформацій хребта обумовлюють порушення в діяльності серцево-судинної, дихальної, нейро-ендокринної систем, системи травлення, статодинамічних параметрів опорно-рухового апарату людини. Дані спостережень проведених Казьмінім А.І., Фіщенко В.Я в Центральному інституті травматології та ортопедії за участю у 280 хворих свідчать про прогресування викривлення хребта протягом трьох років у 30% досліджуваних. Такий значний відсоток хворих із прогресування сколіозу свідчить, насамперед, про необхідність вдосконалення та подальшого розвитку системи фізичної і соціальної реабілітації осіб зі сколіотичними вадами

хребта в умовах реабілітаційної роботи спеціалізованих шкіл-інтернатів. Крім того, школярі, які мають початкові стадії сколіотичних порушень, на думку А. Бальмасова Е.А., Беленького В.Е., Казьміна А.І., Кона І.І., Штеренгерца О.С. та інших практично не відчувають їх, а тому не сприймають свій стан як хворобу, а численні співчуття оточуючих, однолітків, батьків, викликають у них негативні психоемоційні реакції

Аналіз та узагальнення теоретичних досліджень та практичного досвіду фізичної і соціальної реабілітації хворих на сколіоз дозволяють зазначити, що на сьогодні в Україні недостатньо наукових розробок і методичних матеріалів з таких важливих питань, як:

- уточнення механізму корекційного впливу фізичних вправ та навантажень різноманітної координаційної і функціональної структури;
- розробка методики індивідуального дозування комплексних засобів реабілітаційно-спрямованої фізичної культури та спортивної підготовки;
- побудова комплексної моделі корекційно-реабілітаційно спрямованого фізичного виховання учнів шкіл-інтернатів для дітей з вадами опорно-рухового апарату (статичні деформації хребта);
- розробка методики психофізичної корекції, формування позитивної „Я” – концепції, дидактично-реабілітаційної мотивації у дітей зі сколіотичними вадами хребта в умовах роботи спеціалізованих шкіл-інтернатів.

Метою дослідження, яке розпочато автором є визначення змісту комплексної, етапно структурованої системи фізичної і соціальної реабілітації учнів зі сколіотичними вадами в спеціалізованих школах-інтернатах.

Для реалізації поставленої мети проведено педагогічні спостереження, анкетування та контент-аналіз документів у спеціалізованій школі-інтернаті м. Дружківки Донецької області та кафедри теоретичних, методичних основ фізичного виховання і реабілітації СДПУ (м. Слов'янськ Донецької області)

Отримані результати підтвердили доцільність подальших наукових пошуків, пов'язаних з вивченням кількісних і якісних показників функціонального стану рухової сфери та дослідженням психоемоційного стану дітей в залежності від типу і стадії сколіотичних порушень хребта. Необхідно зосередити на забезпеченні процесу індивідуалізованого відновлення, стабілізацією моторно-вісцеральних функцій, виправленням сколіотичних порушень, розвитком життєво важливих рухових навичок та вмінь, нервово-м'язової працездатності осіб зі статичними деформаціями хребта.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Биковищенко А.В., Кобивніков В.С. До питання лікування сколіозу // 75 років Україні. НДІТО: Тези доп. наук.-практ. конф.-Київ, 1994. – С.352-354.
2. Коваль М. Фізична реабілітація при сколіотичній хворобі // Молода спортивна наука України: Зб. Наук. Праць з галузі фізичної культури та спорту. Вип. 7. У 3-х т. – Львів: НВФ „Українські технології”, 2003. – Т.1. –С. 282 – 285.
3. Потапчук А.А., Дидур М.Д. Осанка и физическое развитие детей: Программы диагностики и коррекции нарушений. – СПб.: Речь, 2001 – 166 с.
4. Фищенко В.Я. Консервативное лечение остеохондроза позвоночника. – К.: Здоров'я, 1989. – С. 9-14.